

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR : I. N. CESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6
Vis-à-vis de Palatul Justiției

S U M A R

Restrângerea dreptului de vot al acționarilor societăților anonime, de d. *Dim. G. Maxim*.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ :

Curtea de apel din Iași, s. II : *Gh. Mândru și alții cu Gavril Popp*, pentru anularea unui testament.

Tribunalul județului Dorohoi : *Gh. Mândru, Maria Botez și S. Mândru cu Gavril Popp*, cu o observațiune.

JURISPRUDENȚA STRAINA :

Curtea de Casație din Franța : *Ninet cu Ministerul public* cu o observațiune de d. *D. Aalexandresco*.

Mișcări în magistratură.

RECTIFICARE

În darea de seamă pe care am făcut-o despre înmormântarea regretatului Al. Degré, s'a strecurat o eroare în discursul d-lui C. E. Schina. Ast-fel la începutul discursului, pagina 380, coloana II, rândurile 4—5, în loc de : «la înălțimea pe care a ajuns acela ale cărui rămășițe pământești ...», să se citească : «la înălțimea pe care a atins-o».

RESTRÂNGEREA DREPTULUI DE VOT

AL

ACȚIONARILOR SOCIETĂȚILOR ANONIME

De un timp încoace vedem înființându-se și la noi în țară numeroase societăți anonime, ce au de obiect dezvoltarea diferitelor ramuri ale activității umane : agricultură, industrie, comerț, credit și opere publice.

Această înmulțire a societăților ne pregătește un adevărat progres economic, pentru că societățile anonime sunt în timpurile noastre unul din mijloacele cele mai principale, prin care averile economisite se întovărășesc, devin capital activ și dau sbor producției.

Totuși, organizațiunea societăților anonime a fost de multe ori criticată de către economiști, susținându-se, între altele, că ele dau ocaziune corupțiunii. Paul Leroy Beaulieu, distinsul pro-

fesor zice : «Corupțiunea societăților este astăzi cauza principală a averilor mari... Cestiunea gravă a societăților anonime poate fi studiată din punctul de vedere al ușurințelor ce pune la îndemână oamenilor dibaci de a se îmbogăți în dauna publicului pentru a'i trece incurcatele lor afaceri personale» (1).

Spre a înlătura abuzurile la care se pot deda capitaliștii, diferiți legiuitori au căutat să perfecționeze instituțiunea societății anonime. În ultimul timp, putem semnala : legea francesă din 1893, legea germană din 1898, legea bulgară din acelaș an și alte încercări legislative urmate în Italia, Anglia și alte țări europene și în afară de Europa.

La noi, noul legiuitor din anul curent, a căutat să modifice în special dispozițiunile privitoare la societățile anonime, în laudabilul scop de a le consolida și a le asigura o mai bună administrațiune și o mai serioasă privighere.

* * *

Noul nostru legiuitor s'a ocupat însă foarte puțin de dispozițiunile Codicelui din 1887, privitoare la Adunările generale, și în special de cestiunea dreptului de vot al acționarilor în aceste adunări, care urmează după constituirea legală a societății.

După cum se exprimă multe legislațiuni și în special noul Codice comercial german, drepturile aferente acționarilor în afacerile societății și specialmente cele ce se raportează la administrațiunea și direcțiunea afacerilor, se exercită numai prin mijlocul decisiunilor luate în adunările generale (art. 250 Cod. com. german). În aceste adunări, voința fie-cărui asociat este subordonată voinței majorității, manifestată conform dispozițiunilor legii și statutelor societății.

Dar micii acționari sunt de multe ori copleșiți prin marele număr de voturi ce se acordă marilor acționari, cari de multe ori, și însușesc majoritatea

(1) Paul Leroy Beaulieu, «Essai sur la répartition des richesses», pag. 334 și 565; an. 1888.

acțiunilor. Pe lângă aceasta, marii acționari alcătuiesc statutele astfel ca să reducă în totu influența celor mici. Pentru a înlătura asemenea nedreptate, unele legiuri moderne au căutat să pună stavilă preponderenței marilor acționari, mărginind numărul voturilor acelor cari posedă mai multe acțiuni, și, pe de altă parte, stabilind în princip regula după care: «*orî-ce acționar să nu poată fi lipsit de dreptul său de vot, chiar dacă ar avea numai o singură acțiune*».

Codicele de comerț italian și după densus legiuitorul nostru comercial din 1887, au fost cei dintâi cari au căutat să primească acest principiu al siguranței ce să dă fie-cărui acționar de a exercita împreună cu tovarășii săi dreptul de vot în adunările generale; lăsând facultate asociaților, ca prin statute, să și reguleze mai departe așa după cum înțeleg mai bine drepturile lor, în cas de pluralitate de acțiuni, adică dându-le puțința în asemenea situațiune, de a mărgini un drept de vot la un număr hotărît de acțiuni sau de a alipi fie-cărei acțiuni și dreptul de vot în adunările generale.

Eată cum sunt redactate textele respective care determină acest principiu al legiurii noastre:

Art. 159. «Pentru adunările generale, care urmează după constituirea legală a societății, convocarea se va face de către administratori și este necesar prezența unui număr de asociați cari să represinte cel puțin jumătatea capitalului social.

Fie-care asociat are un vot și fie-care acționar care posedă până la cinci acțiuni are un vot. Acționarul care posedă mai mult de cinci, până la o sută, are un vot pentru fie-care cinci acțiuni și pentru cel ce posedă peste numărul de o sută, are un vot pentru fie-care douăzeci și cinci acțiuni.

Decisiunile se iaă cu majoritate absolută. *Se poate deroga la aceste dispozițiuni prin actul constitutiv său prin statute.*

Art. 166. «Acțiunile trebuiesc să fie de o valoare egală.

Ele conferă posesorilor lor drepturi egale, dacă nu s'a stipulat alt-fel în actul constitutiv, *respectându-se în tot cazul, pentru orî-ce acționar dreptul de vot în adunările generale*»⁽²⁾.

* * *

Dacă față cu articolul 166, pe care l'am reprodus, sub imperiul Codului nostru comercial, dreptul de vot a fie-cărui acționar este recunoscut prin un text formal, mă întreb: statutele

unei societăți anonime pot să excludă pe micii acționari de la adunările generale ce urmează după constituirea legală a societății, și să prevadă deci clauza că exercițiul dreptului lor de vot este subordonat posesiunii unui număr hotărît de acțiuni? Acționarului care posedă o *singură acțiune* și nu cinci, așa după cum se exprimă primul articol 159, îi poate fi negat dreptul de vot în zisele adunări?

Cestiunea este de actualitate, căci zilnic observ statute ale unor societăți, după care dreptul de vot este acordat numai acelor cari posedă un număr oare-care de acțiuni. Citez de exemplu: «Statutele Societății române pentru industria și comerțul petroleului», după care, 50 de acțiuni dau dreptul la un vot în adunarea generală⁽³⁾; «Statutele Societății cooperative de agricultură Ceres», după care, cinci acțiuni dau dreptul la un vot⁽⁴⁾.

Cu toate că unii autori sunt contra sistemului comparativ al textelor legislațiunii cu textele celor-l'alte legiuri străine, atunci când este vorba de a determina condițiunile în care a fost alcătuită o instituțiune juridică, totuși, îmi place să aplic această procedare, pentru că ea dă adesea orî puțința înțelegerei adevăratei intențiuni ce a călăuzit pe un legiuitor⁽⁵⁾. Și, în realitate, în acest chip, ne putem da seamă mai bine de motivele ce au determinat pe legiuitor în întocmirea unor dispozițiuni; și apoi, întru cât legiuitorii nu se țin isolați unii de alții, ci din contra, de multe ori, și împrumută reciproc ideile și sistemele, putem ajunge mai ușor pe această cale, să ne dăm seamă de unele dispozițiuni contrazicătoare, de care nu sunt lipsite mai ales legiurile făcute în pripă și fără lucrări pregătitoare⁽⁶⁾.

Din examinarea dispozițiunilor celor-l'alte legiuri referitoare la materie, vedem prevalând un curent puternic în favoarea micilor acționari, pentru cari, chiar legislațiunile ce invoiaă a li se restrânge prin statute dreptul de votare, au re-

⁽³⁾ «Statutele soc. rom. pentru industria și comerțul petroleului» 1896, București, tip. Adevărul, art. 23, pag. 11.

⁽⁴⁾ «Statutele soc. Ceres», 1900, București, tip. F. Göbl fiu, art. 37, pag. 11. După articolul 223 din Codicele comercial sunt aplicabile și societăților cooperative dispozițiunile referitoare la adunările generale.

⁽⁵⁾ Aceasta nu înseamnă că înțeleg prin sistem comparativ însirarea pe rând a dispozițiunilor legilor străine privitoare la o instituțiune oare-care; ci analiza teoriilor legilor străine și adaptarea, pe cât este posibil, în interpretarea textelor legiurii noastre a acelor teorii care se presintă ca o evoluțiune a textelor însuși pe terenul dreptului comparat.

⁽⁶⁾ În adunările noastre legiuitoare, n'a urmat nici o discuțiune asupra textelor ce ne preocupă. A se vedea: «Debaterile Senatului și acele ale Adunării deputaților», *Monitorul Oficial*, 1 Maiu 1886, pag. 838 și 10 Decembrie 1886, pag. 151.

⁽²⁾ În acelaș sens sunt redactate și art. 157 și 164, corespunzătoare din Codicele de comerț italian.

venit la sistemul opus, admis de cele mai multe din legislațiunile europene.

Ast-fel, pe când numai legile ungară și bulgară lasă în totul la facultatea fondatorilor de societăți de a determina prin statute modul în care acționarii și vor exercita dreptul de vot în adunările generale⁽⁷⁾, celelalte legiuri stabilesc într'un mod uniform, dreptul de vot al fie-cărui acționar, chiar de ar avea o singură acțiune. În acest sens găsim dispozițiuni categorice în legile: germană, belgiană, englesă, svițerană și chiar în noul Codice de comerț japonez⁽⁸⁾.

O dispozițiune protegitoare pentru micii acționari găsim și în legea franceză din 1 August 1893, care, înlăturând vechiul sistem⁽⁹⁾, le învoește, după regula stabilită de Codicele de comerț portugez, ca, chiar în cazul unei stipulațiuni contrare, să se grupeze pentru a și exercita dreptul lor de vot⁽¹⁰⁾.

Intr'un cuvânt, chiar legislațiunile ce se arată mai restrictive, înlesnesc pe micii acționari de a fi reprezentați prin unul din ei în adunările generale⁽¹¹⁾.

* * *

Această îndrumare către egalitatea acționarilor cu exercițiul dreptului lor de vot, la care tind cei mai mulți legiuitori, servește mult și în interpretarea textelor legiurii noastre referitoare la cestiunea ce mă preocupă, texte, care ca și cele corespunzătoare din Codicele italian, par că conțin principii diametral opuse și deci dau loc la controversă.

În adevăr, din aceste texte, reproduse mai sus, se observă că pe când articolul 166 conferă posesorilor de acțiuni drepturi egale, cu

(7) Art. 157 Cod. com. ungar și 165 Cod. com. bulgar.

(8) Art. 252 Cod. com. german; 61 Cod. belgian; art. 44 al legii engleze din 1862; 640 Cod. fed. svițeran și 163 Cod. comere. japonez. Articolul german zice: «Iede Aktie gewährt das Stimmrecht. Das Stimmrecht wird nach den Aktienbeträgen ausgeübt». După dreptul engles, fie-care acționar posesor de la una până la zece acțiuni are drept de un vot, și la un vot de fie-care cinci acțiuni până la una sută, ear dacă trece peste acest număr n'are de cât un vot la fie-care zece acțiuni.

(9) După art. 27 al legii franceze din 1867 prin statutele societăților anonime se putea deroga în modul cel mai absolut, neconferindu-se dreptul de vot de cât acționarilor cari au un număr numit de acțiuni. *Lyon Caen et Renault*, «Traite de dr. comm.», II, pag. 638.

(10) Art. 27 § 2 al legii franceze din 1 Aug. 1893 zice: «Tous propriétaires d'un nombre d'actions inférieure à celui déterminé pour être admis dans l'assemblée, pourront se réunir pour former le nombre nécessaire et se faire représenter par l'un d'eux». În acelaș sens art. 183 al. 4 Cod. portugez. În privința sistemului frances a se consulta: *Rousseau*, «Sociétés par actions», 1900, pag. 266.

(11) Țin să observ că cestiunea se referă la adunările generale ce urmează după constituirea societății, pentru că în adunările ce privesc constituirea, fie-care subscriitor are dreptul la un vot și fără nici o îndoială, după cum se exprimă categoric art. 158 al. 2 din Cod. comercial.

respectarea dreptului de vot al fie-cărui acționar, chiar dacă s'a stipulat alt-fel în actul constitutiv; articolul 159 permite ca dreptul de vot al acționarilor să poată fi regulat în mod liber prin statute și actul constitutiv, căci acest ultim articol, după ce stabilește din nou dreptul de vot al fie-cărui asociat și mărginește voturile posesorilor de mai multe acțiuni, adaugă *putința derogării prin statute* la aceste dispozițiuni. Cum se impacă aceste două dispozițiuni? Acționarul ce posedă o singură acțiune, poate fi lipsit prin statute de dreptul de vot în adunările ce urmează după constituirea legală a societății?

Față cu aceste texte ce par contrazicătoare, autorii italieni au creat o celebră controversă, împărțindu-se ast-fel în două tabere. Pe când Vidari se pronunță în sensul facultății ce se acordă fondatorilor de societăți de a restrânge prin statute dreptul de vot al acționarilor în sensul de a se putea ridica acest drept acelor ce nu posedă cinci acțiuni⁽¹²⁾, unanimitatea celorl'alți autori, în frunte cu Vivante, aprobă părerea contrară, susținând că drepturile acționarilor nu pot fi atinse și nici reduse⁽¹³⁾.

* * *

Cu riscul de a displace fondatorilor multor societăți, împărțesc ultima interpretare, ce este în acord cu lucrările pregătitoare ale Codicelui italian⁽¹⁴⁾, și care are de asemenea însușirea de a împăca textele menționate⁽¹⁵⁾ și a înlătura o contradicere datorită unor expresiuni puțin concise ale legiuitorului italian, copiate ad litteram și de legiuitorul nostru.

Este de notat că principiul ce l'am formulat privitor la dreptul fie-cărui acționar de a avea dreptul său de vot în adunarea generală este consacrat de legiuitor în art. 166, unde este prescris în mod imperativ. În art. 159, se referă la altă ordine de idei, la pluralitatea voturilor;

(12) *Ercole Vidari*, «Diritto commerciale», II, pag. 81 și 166. În acelaș sens: *Marghieri*, «Il Codice di commercio commentato», II, pag. 338.

(13) «Questi diritti sono intangibili, nè possono essere ridotti per coperte vie». *Cesare Vivante*, «Diritto commerciale», I, pag. 451. În acelaș sens: *Giovanni Pateri*, «La Società anonima», pag. 457; *Calamandrei*, «Delle Società», II, pag. 114; *Sacerdoti*, «Diritto commerciale», No. 666. A se vedea detalii și în *Bing*, «La Société anonyme en droit italien», pag. 249.

(14) În Relațiunea Ministrului *Mancini*, citim următoarele: «Principiul că ori-ce acționar trebuie să aibă cel puțin un vot în adunarea generală pare nediscutabil, dacă nu voim ca societățile comerciale să constituie un fel de oligarhii și ca să preschimbe într'un privilegiu al celor puținii dreptul cel mai natural și legitim al tutului celor ce aduc averea lor proprie într'un scop comun», pag. 362.

(15) Și *Vidari* zice că ambele texte trebuie puse în armonie, dar nu arată dacă în realitate ajunge la acest rezultat în sistemul cel îmbrățișează, (op. cit., pag. 167, nota 3).

și ocupându-se deci de a măsura proporțional dreptul de vot a fie-cărui acționar posesor a unui număr de cinci acțiuni sau mai multe⁽¹⁶⁾, legiuitorul, consecințe principiului admis și pe care n'avea necesitate să'l mai repete, determină în realitate numărul voturilor pentru acționarii ce au de la cinci acțiuni în sus. În determinarea acestor reguli, a înțeles că ele nu sunt de rigoare și a permis deci a se deroga la ele în sensul că statutele pot prescrie o măsură diferită în privința proporțiunii voturilor față cu o pluralitate de acțiuni. Cu alte cuvinte, statutele ar putea prevedea de exemplu, că două sau cinci acțiuni dau drept la două voturi.

Această argumentare ce 'mă-a fost sugerată din aprofundarea textelor, cred că este cea mai logică și care în mod real le pune în armonie.

Remâne deci necontestat că în sistemul legislațiunii noastre, statutele unei societăți anonime, chiar cooperative⁽¹⁷⁾, nu pot ridica dreptul de vot al fie-cărui acționar, chiar de ar avea numai o singură acțiune. Stipulațiunea ce s'ar găsi în statute privitoare la o asemenea retragere a dreptului de vot este de nul efect, pentru că dispozițiunile legale de rigoare ce cârmuesc funcționarea acestor societăți sunt de ordine publică, ca unele ce tind să garanteze dreptul publicului contra speculatorilor de tot felul, ce se ivesc de multe ori, cu ocasiunea constituirei societăților. Socot, că chiar renunțarea la dreptul de vot al unui acționar, stipulată prin statute, poate fi declarată nevalidă, pentru că acest drept este acordat prin lege fie-cărui acționar în scop de a'i garanta interesele sale particulare în mulțimea de interese ce coexistă în funcționarea societății. Legiuitorul voește în mod absolut ca fie-care acționar să'și aibă votul său. Stabilirea numărului proporțional de voturi în raport cu numărul acțiunilor este lăsată numai la facultatea fondatorilor; se poate prevedea prin statute ca fie-care cinci acțiuni să dea un drept de vot, după măsura rânduită de articolul 159 sau ori cum va găsi de cuviință adunarea generală ce a votat statutele, chiar dacă ar accorda drept de vot pentru fie-care acțiune⁽¹⁸⁾.

(16) În art. 159, Codicele se ocupă numai de precisarea numărului acordat de voturi de la cinci acțiuni în plus, așa că pozițiunea celor ce au două, trei sau patru acțiuni în ce privește dreptul de vot rămâne stabilită de art. 166. Ei vor avea sau un vot ca și cei cu o singură acțiune sau mai multe, dacă le-ar fi recunoscut statutele acest drept.

(17) Vezi supra, nota 4.

(18) *Pateri*, în opera sa citată, pag. 457, zice că prin statute nu se poate deroga nici la dispoziția art. 159, în sensul că subscritorii, ori câți ar fi la număr, n'ar putea alipi dreptul de vot la fie-care acțiune. Această părere greșită nu o motivează, ci o bazează numai pe o credință personală. Nu putem deci ține seamă de dânsa, ci trebuie să ne referim la termenii și spiritul legii. Principiul natural logic și just ar

În consecință, dacă din eroare tribunalul comercial autorisă funcționarea unei societăți, a cărei statute ridică dreptul de vot al vre-unui acționar, în sensul subordonării acestui drept condițiunii formale de a posedea cel puțin cinci acțiuni, de sigur, că decisiunea adunării generale luată cu excluderea acestor mici acționari poate fi anulată ca contrară legii. Acționarii nedreptățiți se pot opune contra unei asemenea decisiuni, și, în urma cererii lor, ea poate fi suspendată în executare prin o ordonanță provisorie. (art. 165 Cod. com.).

Nu știu dacă fondatorii de societăți s'au gândit la această chestiune mai înainte de a înlătura prin statute de la adunările generale pe acționarii ce posedă mai puțin de cinci acțiuni. Și cu atât mai puțin, nu știu dacă tribunalele noastre refușă autorisarea înființării societăților care prevăd în statutele lor asemenea clausă, cu totul contrară unei regule precise, consacrată de legiuitor cu caracterul unei dispozițiuni de ordine publică.

Dimitrie G. Maxim.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN IAȘI, Secția II

Audiența de la 11 Ianuarie 1900

Președenția D-lui Gh. ROIU, Consilier

Gh. Mândru și alții cu Gavril Popp, pentru anularea unui testament.

Decisia civilă No. 1

Autentificare. — Dacă judecătorul delegat a instrumenta la domiciliul părții poate fi însoțit și de ajutor de grefier nu numai de grefierul tribunalului. — Dacă judele sindic poate fi delegat. — Dacă poate fi delegat de oficiul judecătoresc sau trebuie o delegațiune ministerială de a lua parte la lucrările tribunalului. — Neînregistrarea delegațiunii ministeriale.

1) *Judecătorul delegat a instrumenta la domiciliul părții pentru autentificarea unui act, unui testament, etc., poate fi însoțit și de un ajutor de grefier, nu numai de cât de grefierul titular, căci legea de autentificare cerând asistența grefierului, nu s'a referit în mod exclusiv la persoana grefierului, ci la oficiul grefierului și la funcționarii cari, după dreptul comun, au căderea de a reprezenta acel oficiu.*

2) *Judecătorul sindic poate procedea la lucrările tribunalului îndată ce delegațiunea ministerială a sosit la tribunal, chiar dacă acea delegațiune nu s'a înregistrat încă în registrele tribunalului.*

3) *Când este vorba de autentificarea unui act, unui testament, etc., și este nevoie de a se delega un judecător care să instrumenteze la domiciliul părții care face acel act, judecătorul sindic poate fi delegat a instrumenta de către președintele tribunalului sau de judecătorul ce'i ține locul, căci fiind vorba de o lucrare afară din tribunal, delegațiunea dată de oficiul judecătoresc este suficientă, ast-fel că nu este necesară o delegațiune ministerială.*

Curtea deliberând, în privința cauzelor de nulitate de formă a testamentului defunctei Zamfira Popp;

Considerând că motivul de nulitate invocat în apel și bazat pe împrejurarea că judecătorul delegat la do-

miciliul testatorului a fost asistat de un ajutor de grefă, ira nu de grefierul însuși, nu are nici un temei juridic, căci legea cerând asistența grefierului, nu s'a referit în mod exclusiv la persoana grefierului, ci la oficiul de grefier și la funcționarii, care, după dreptul comun, au căderea de a reprezenta acel oficiu; Că de asemenea, e fără de temei al doilea motiv dedus din împrejurarea că ordinul ministerial, prin care se autorisă pe judecătorul sindic al Trib. Dorohoi de a lua parte la lucrările tribunalului nu era înregistrat în momentul delegațiunei date acelui judecător, și că delegațiunea s'a dat de judecătorul ținând loc de președinte, iar nu de tribunalul în complet; căci legiuitorul întrebându-l în art. 729 C. com., cuvântul *Tribunalul*, a înțeles numai a deosebi casurile în care judecătorul sindic poate lucra în virtutea unei delegațiuni date de oficiul judecătoresc din care face parte, de casurile în care se cere o delegațiune din partea Ministerului;

Că deci expresiunea *Tribunalul* din citatul articol nu însemnează numai de cât tribunalul în complet; Că cestiunea de a se ști dacă delegațiunea dată sindicului trebuie să emane de la președinte, sau de la completul tribunalului, se resolvă nu cu dispozițiunile din art. 729 C. com., ci cu regulile de drept comun relative la fie-care lucrare concretă pentru care se cere delegațiunea; în specie, în materie de testamente, se resolvă prin regula din art. 33, 1° L. aut. de la care art. suscitât din Codul de comerț nu deroagă nici implicit, nici explicit; Că, apoi, potrivit dispozițiilor acelui art., fiind vorba de o lucrare în afară de tribunal, delegațiunea dată de oficiul judecătoresc era suficientă, astfel că e fără interes de a se mai discuta dacă în ziua când lucrarea s'a făcut exista sau nu o delegațiune ministerială în persoana judecătorului sindic; Că de altminterlea, din lucrări se constată că delegațiunea ministerială era dată la 2 Ianuar și cunoscută tribun. în ziua de 4 Ianuar, când lucrarea s'a făcut; Că împrejurarea că acea delegațiune nu era înregistrată, încă rămâne absolut fără influență asupra solidității ei, de oare ce vederat este că puterea lucrătoare a unui ordin ministerial nu poate depinde de înregistrarea sau neînregistrarea acelui ordin din partea oficiului căruia el este dresat; Că în fine, este neîntemeiat și al 3-a mijloc de nulitate de formă invocat din nou în apel și dedus din împrejurarea că procesul-verbal de autentificare nu s'a dresat la fața locului în chiar momentul constatării făcută de judecător, adoptând în privința acestui mijloc motivele din sentința dată de primii judecători;

Pentru aceste motive, respinge apelul, etc.

(ss) G. Roiu, M. B. Cantacuzen, D. Porfiriu, T. Crivăț.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI DORHOI

Audiența de la 28 Iunie 1897

Președinția D-lui TEODOR ARONOVICI, Președinte

Gh. Mândru, Maria Botez și Solomon Mândru cu Gavril Popp

Autentificare.— Proces-verbal de autentificare.— Instrumentare la domiciliul părții.— Dacă procesul-verbal se poate face în urmă, la tribunal.— Dacă poate fi scris de un copist dupe un formular.— Dacă judecătorul delegat a instrumenta la domiciliul părții este ținut a arăta anume de ce boală suferă partea.— Dacă trebuie să se treacă în procesul-verbal de autentificare cine s'a prezentat cu actul la tribunal și a cerut delegarea unui judecător.

Judecător sindic.— Delegațiune ministerială.— De când judele sindic are calitate.— Neînregistrarea delegațiunei.

1. Atât legea autentificării actelor cât și dispozițiile Codului civil relative la testamente nu cer ca procesul-verbal de autentificare să fie făcut chiar la fața locului și de îndată, când judecătorul s'a trans-

portat la domiciliul părții, ci poate fi făcut și scris și în urmă, la tribunal, fără ca aceasta să poată atrage nulitatea actului autentificat.

2. Procesul-verbal de autentificare poate fi scris de un copist, și dupe un formular tipărit, fără ca prin aceasta acel proces-verbal să fie nul, căci legea autentificării actelor nicăderi nu prevede ca judecătorul care a instrumentat să scrie singur procesul-verbal.

3. In cas când partea ce voește a autentifica un act, testament, etc., este bolnavă, ast-fel că este trebuință a se delega un judecător care să instrumenteze la domiciliul părții, judecătorul delegat nu este ținut a constata de ce anume boală suferă partea, destul numai dacă constată că a găsit-o bolnavă la domiciliu.

4. Indată ce delegațiunea ministerială, prin care judecătorul sindic al tribunalului este delegat a înlocui pe un judecător absent, a sosit la tribunal, judecătorul sindic are calitate și poate proceda la lucrările cu cari este însărcinat, chiar dacă delegațiunea ministerială nu s'a înregistrat încă în registrele tribunalului.

5. In procesul-verbal de autentificare nu se trece cine anume s'a prezentat la tribunal cerând delegarea unui judecător care să meargă la domiciliul părții să instrumenteze.

Tribunalul deliberând,

In ce privește prima omisiune :

Având în vedere că nici un text din legea autentificării actelor și nici din Codul civil relativ la testamentele autentice nu cere ca minuta și procesul-verbal de autentificare care se transcrie pe ambele exemplare ale actului, să fie făcută chiar la fața locului și îndată (momentan) sub pedeapsă de nulitate;

Legea autentificărilor este foarte riguroasă în ce privește nulitățile, ea le prevede în mod expres pentru anume mancuri de forme, asemenea și Codul civil relativ la testamente prevede nulitățile pentru lipsa de anumite forme. Orî faptul că minuta și procesul-verbal de autentificare nu s'a încheiat imediat la fața locului, ci dupe câte-va ore în grefa tribunalului, nu constituie o lipsă de formă, care să aducă după ia nulitatea (actului) știut fiind că nulitățile sunt de drept strict, că judecătorul nu poate crea nulități după aprecierea sa odată că procesele-verbale de autentificare pot fi încheiate și mai în urmă chiar, a doua zi dupe ce judecătorul a instrumentat, rezultă din atr. 24 al regulamentului pentru serviciul interior al tribunalului care prevede cazul când procesul-verbal de autentificare se face mai în urmă după instrumentarea făcută de judecător, procesele-verbale putându-se scrie și în timpul serei, pe când instrumentarea juridică (luarea consimțământului îndeplinirea reală a formelor autentificării de către judecător) nu se poate face de cât până la ora 2 p. m. conform art. 3 din regulamentul serviciului interior al trib. și în nici un cas peste ora 6 p. m. aceasta fiind ora legală când tribunalul trebuie să'si termine lucrările sale;

Considerând că nu este întemeiată alegațiunea reclamațiilor că prin faptul că procesul-verbal se încheie mai în urmă judecătorul care au lucrat nu mai este judecător, ci martor, căci el în procesul-verbal ce l' încheie consemnă acele operațiuni pe care le-au făcut el singur și nu altul, că deci el e tot judecător, că distanța și timpul mai mult sau mai puțin scurt nu pot schimba pe judecător în martor și vice-versa;

Considerând că din ultimul alineat al art. 26 din regulamentul serviciului interior al trib. rezultă că trebuie a se face diferență între instrumentarea juridică sau instrumentarea reală (îndeplinirea în calitate a formelor de autentificare) și între procesul-verbal care concretizează numai operațiunile făcute cu ocaziunea autentificării; un act este autentic nu din momentul

încheierei procesului-verbal de autentificare, ci din momentul când judecătorul care a instrumentat a luat consimțământul părții, și și-a primit partea actul și l'a depus la registratură potrivit art. 22 din regulamentul serviciului interior al tribunalului. Procesul-verbal de autentificare nu este alt-ceva de cât proba evidentă, instrumentul concret care dovedește îndeplinirea sinceră și leală a formelor de autentificare, ast-fel fiind, testamentul defunctei Zamfira Popp a devenit autentic nu din momentul încheierei procesului verbal de autentificare, ci din moment când judecătorul delegat a îndeplinit în realitate toate formalitățile prevăzute de lege pentru întărirea testamentului și dacă încheierea procesului-verbal care concretizează operațiunile făcute cu ocaziunea autentificării, s'au făcut cu câte-va ore mai în urmă în grefa tribunalului, aceasta nu înseamnă că încheierea procesului-verbal nu s'a făcut imediat după cum cere textul art. 26 din regulamentul serviciului interior al trib. și că din această cauză autentificarea ar fi isbită de nulitate, cum și procesul-verbal adică instrumentul care o constată. Proba autentificării este bine făcută, și admitând chiar că nu este imediat făcută, totuși din faptul că proba este formată mai târziu nu se poate trage un motiv de nulitate a probei, ci cel mult o pedeapsă disciplinară pentru nerespectarea unei dispozițiuni din regulamentul serv. interior al trib. în aplicarea căreia Ministerul de justiție este suveran ;

Ast-fel fiind din împrejurarea că procesul-verbal nu s'a încheiat la fața locului și de îndată (imediat) neputându-se, în lipsă de text, trage o nulitate a probei care constată autenticitatea această parte a omisiunii urmează a fi înlăturată ca nefondată ;

Considerând că reclamantii mai invoacă nulitatea procesului-verbal de autentificare și din împrejurarea că ar fi scris de către un copist de la notariat și după un formular imprimat ;

Considerând că și acest argument este cu desăvârșire neîntemeiat căci legea nu prefinde ca procesul-verbal să fie scris de judecător, și dacă s'a scris după un formular, aceasta s'a făcut numai pentru a se ajuta stilizarea lucrării, destul că judecătorul s'a însușit cele constatate în procesul-verbal și l'a semnat împreună cu ajutorul de grefă care l'a însoțit, tot ce e constatat de judecător face deplină credință până la înscierea în fals, — a admite că judecătorul trebuie să scrie cu mâna s'a minuta de autentificare, și a o transcrie pe ambele exemplare ale actului ar însemna a desorganiza cu desăvârșire serviciul interior al tribunalelor, căci un judecător n'ar putea face alt-ceva în timpul orelor de lucru de cât să scrie singur la numeroase procese-verbale de autentificare, n'ar avea nici timpul material pentru a judeca și în același timp copisti de la notariat ar fi cu desăvârșire depovărați de lucrările cu care sunt însărcinați ;

Pentru aceste motive, tribunalul, respinge prima omisiune de forme.

In ce privește a II omisiune.

Considerând că reclamantii susțin că procesul-verbal de autentificare nu constată cazul de boală și nu indică cu precizie locuința unde s'a instrumentat, ori în procesul verbal se vede constatat că instrumentarea s'a făcut la domiciliul testatoarei din Dorohoiu, str. Sf. Nicolae, casa No. 168 și că a găsit-o pe testatoarea bolnavă în adevăr, însă în deplinătatea minții și memoriei sale, nu putea judecătorul să constată a-nume boala. căci aceasta i-ar fi fost peste putință neavând această specialitate, prin urmare și acest motiv cată a fi înlăturat ca neserios întru cât reclamantii nu cer să dovedească că testatoarea în momentul autentificării actului nu era în deplinătate a minții și a memoriei sale, lucru pe care l'ar putea dovedi în drept prin probe contrare întru cât judecătorul nu era competent să constate că testatoarea era în deplinătatea minții și a memoriei sale, putându-se înșela cu toată

conversația ce d. judecător delegat arată că a avut cu testatoarea.

In ce privește a IV omisiune.

Că judecătorul sindic a lucrat fără calitate căci în ziua de 4 Ianuarie neavând încă delegațiunea Ministerului de justiție, trebuia delegat cu această lucrare de complectul tribunalului și nu numai de președinte ;

Considerând că din ordinul Ministerului de justiție No. 17 se vede că d. supleant Scriban i s'a admis congediul pe 15 zile cu începere de la 2 Ianuarie și în locu-i s'a delegat de Minister pe judecătorul sindic, acel ordin al Ministerului a fost primit la acest tribunal în ziua de 4 Ianuarie după cum se constată din adresa poștei No. 726/97 și nu s'a înregistrat de cât la 8 Ianuarie 1897 din cauza sărbătorilor, cu toate acestea nu se poate susține un moment că sindicul nu avea calitatea la 4 Ianuarie când delegațiunea Ministerului sosise la tribunal. că așa fiind nu mai era în cazul prevăzut de de art. 729 Cod com. pentru a fi delegat de complectul tribunalului, deci bine a fost delegat numai de președinte, prin urmare și această omisiune trebuie înlăturată ;

In ce privește motivele ridicate de d. procuror pentru anularea testamentului pentru cuvânt că nu se arată cine anume s'a prezentat la tribunal cu cererea de autentificare din partea d-nei Zamfira Popp ;

Având în vedere că acest motiv nu se întemeiază pe nici un text de lege, că el nu face parte integrantă din autentificarea testamentului, că în tot cazul sancțiunea nulității nu poate fi pronunțată pentru acest motiv, deci și acest motiv urmează a fi înlăturat ;

Prin urmare întru cât procesul-verbal de autentificare este făcut de un magistrat competent și conform cu cerințele legii, motivele ce s'a invocat prin reclamație și s'a desvoltat astă-đi urmează a fi respinse.

Pentru aceste considerente, redactate de d. membru de ședință Negrescu, tribunalul, respinge motivele de formă invocate de reclamanți.

(ss) Teodor Aronovici, Al. G. Negrescu.

Observațiune.—Toate soluțiile admise atât de tribunalul din Dorohoi cât și de Curtea din Iași sunt juridice. Ele au rămas în picioare prin respingerea recursului, care s'a judecat de Inalta Curte în ziua de 7 Iunie. Recursul a fost susținut de d. P. Borș și combătut de d. B. M. Missir. Vom publica în curând decizia Inaltei Curți, s. I, pronunțată în acord cu concluziile d-lui procuror general. Cpr. asupra tuturor chestiunilor resolve de tribunal și de Curtea de apel, Dim. Alexandresco, *Dreptul civil român*, Tom. IV, p. 435 și urm.

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

CURTEA DE CASAȚIE DIN FRANȚIA

Audiența de la 25 Februarie 1899

Președinția D-lui L O E W, Președinte

Nivel contra Ministerului public

Apel corecțional. — Incident de audiență. — Raport. — Inutilitatea lui.

Raportul cerut de art. 209 Pr. pen. (204 Pr. pen. rom.) neavând alt scop de cât acela de a aduce la cunoștința Curței de apel documentele supuse primilor judecători și, într'un mod mai general, faptele anterioare sezișării Curței, acest raport este de prisos de câte ori este vorba de a se statua asupra unui incident de audiență produs înaintea însuși Curței de apel.

Curtea,

Asupra mijlocului de casare tras din violarea art. 209 Pr. pen. (204 Pr. pen. rom.), întru cât Curtea din Bordeaux a pronunțat o decizie fără a asculta raportul unui consilier; — Considerând că raportul prescris de art. 209 Pr. pen. (204 C. rom.) nu are alt scop de cât acela de a aduce la cunoștința Curței de apel documentele supuse primilor judecători și, într'un mod mai general, faptele anterioare sezișării Curței; — Că raportul este deci de prisos de câte ori este vorba de a se statua asupra unui incident produs în audiență înaintea însuși Curței de apel; — Considerând în fapt că, în specie, prevenitul declarând înaintea Curței că șiși retrage apelul, Curtea nu avea de cât a aprecia regularitatea acestei desistări, luând act de retragerea apelului, ceea ce ea putea să facă fără ascultarea unui raport prealabil;

Pentru aceste motive, și vedând că decizia atacată este regulată în privința formelor; Respinge recursul, etc. (1).

Observațiune. — Facerea raportului prevădută de art. 204 Pr. pen., nu represintă, după cum foarte bine a decis Curtea noastră supremă (4 și 5 Nov. 1896), de cât un istoric al faptelor petrecute înaintea primilor judecători și până în momentul înfățișării procesului înaintea Curței de apel, și aceasta pentru a pune pe judecătorii instanței de apel în cunoștința de toate elementele care au servit de bază primilor judecători la darea sentinței lor (2).

Din cele mai sus expuse rezultă că raportul, care trebuie să fie făcut înaintea Curței, în materie corecțională, și care nu are nevoie de a fi contrasemnat de grefier (3), nu este prescris de cât pentru afacerile pe care ea le judecă în apel, nu însă și pentru acele care sunt deferite direct înaintea Curței, din cauza calității preveniturii (art. 493 urm. Pr. pen.) (4).

Raportul unui judecător nu este de asemenea cerut de câte ori tribunalele corecționale judecă ca instanțe de apel contravențiile și chiar delictele deferite în judecata judecătorilor de ocoale ca primă instanță (5).

De câte ori însă Curtea judecă un apel în materie corecțională, raportul este neapărat, chiar

(1) Această decizie, pronunțată în urma raportului d-lui consilier Accarias și conform concluziilor avocatului general (procurorului) Mérillon, este publicată în *Pand. Périod.* anul curent 1900, partea I, p. 232, coloana 2.

(2) Bulet. Cas. S. II, anul 1896, p. 1546. Veđi și Bulet. S. II, anul 1895, p. 990.

(3) Cas. rom. Bulet. S. II, anul 1898, consid. de la p. 298. Simplul fapt al unor ștersături și adăogiri ce se găsesc într'un raport, nu produce de asemenea nulitatea aceluși raport. Cas. rom. Bulet., *loco supra cit.*

(4) Cpr. Cas. fr. D. P. 67. 1. 46, 47. *Pand. fr.*, t. VII, *Appel correctionnel*, 1084. — Raportul unui judecător nu este necesar în afacerile criminale pe care Curtea din Galatz le judecă ca Curte criminală (art. 2 L. din 30 Martie 1886 și art. 4 L. din 1 April 1894). Cas. rom. Bulet. Cas. S. II, anul 1893, p. 1129. — *Contră.* Cas. rom. *Dreptul* din 1888, No. 24 și Bulet. S. II, anul 1888, p. 257.

(5) Cas. rom. S. II. Bulet. Cas. S. II, anul 1894, p. 630, 764, 792 și 1155. *Dreptul* din 1883, No. 3. — *Contră.* Cas. rom. Bulet. anul 1881, p. 56 și 554. *Dreptul* din 1881, No. 34. Bulet. anul 1880, p. 350.

dacă Curtea a fost sezișată numai de apelul părții civile: «Considerând, ție cu drept cuvânt Curtea de casație din Francia, că art. 209 din Pr. pen. (204 C. Pr. pen. rom.) nu distinge între casul în care partea civilă este cea care urmărește și acela în care prevenitul se apără contra acțiunii Ministerului public; că dispozițiile acestui text sunt generale și absolute; că raportul este un preliminar indispensabil pentru a ajunge la discuția și desbaterea mijloacelor de fapt și de drept pe care părțile pot să le invoace, etc.» (6).

Raportul prevădută de art. 204 Pr. pen. având de scop expunerea publică a tuturor documentelor cauzei și interesând în mod direct manifestarea adevărului și apărarea părților, este o formalitate substanțială a cărei îndeplinire trebuie să fie constatată sub pedeapsă de nulitate (7).

S'a decis însă că prezența raportului la dosar face să se presume citirea sa în audiență: «Considerând, ție Curtea de Casație (12 Iulie 1889), că din lucrările aflate în dosar se constată în fapt că raportul prescris de lege s'a făcut în casuă, și că există în dosar, de unde și presunția că el a fost citit, conform art. 205 Pr. pen.; că menționarea citirei raportului făcut în cauză nefiind prescrisă sub pedeapsă de nulitate, mijlocul invocat este neîntemeiat; Respinge, etc.» (8).

A *fortiori* deci, deciziunea Curței nu este casabilă de câte ori ea constată că, la judecarea procesului, s'au cetit *toate lucrările făcute în cauză, sau toate actele de procedură*, și în dosarul format se vede că există raportul prevădută de art. 204 Pr. pen. În acest cas, presunțiunea este, în adevăr, că și raportul a fost cetit (9).

Curtea supremă a decis însă, în urma unei divergenți (2 Febr. 1898), că raportul judecătorului neputând fi considerat ca o lucrare de instrucțiune, este casabilă deciziunea în care, fără să se menționeze dacă s'a cetit raportul, se ție numai că, mai înainte de a se începe desbaterile asupra apelului, s'au cetit *diferitele lucrări de instrucțiune din dosarul cauzei*: «Considerând ție această decizie, că art. 204 Pr. pen. prescrie că apelul, în materie corecțională, trebuie

(6) Cas. fr. 6 Fevr. 1847. Sirey, 48. 1. 91. *Pand. fr.*, V^o *Appel correctionnel*, 1086. F. Hélie, *Instruc. criminelle*, VI, 3057.

(7) Cas. fr. D. P. 81. 1. 136. Sirey, 82. 1. 48. Cas. rom. Bulet. S. II, anul 1895, p. 990. Garraud, *Pr. de dr. criminal*, p. 760 (ed. a 2-a). Villey, *Pr. de dr. criminal*, 429 (ed. a 3-a). F. Hélie, *op. cit.*, VI, 3057. *Pand. fr.*, t. VII, V^o *Appel correctionnel*, 1081. — *Contră.* Carnot, *Instruc. crim.*, 1, p. 599, după care omisiunea raportului n'ar atrage nulitatea deciziunii, de cât atunci când această omisiune ar fi fost propusă la instanța de fond de Ministerul public sau de prevenit.

(8) Veđi Bulet. Cas. S. II, anul 1898, p. 230.

(9) Veđi Bulet. Cas. S. II, anul 1889, consid. de la p. 686.

să se judece după raportul unui judecător; că această formalitate având de obiect a face cunoscut într'un mod complet judecătorilor toate fazele și împrejurările cauzei, citirea raportului constituie o formalitate substanțială care trebuie observată sub pedeapsă de nulitate; Considerând că, de și îndeplinirea acestei dispozițiuni nu trebuie să fie arătată prin termeni solemnii, totuși însă ea urmează cel puțin să rezulte din oarecare împrejurări sau din oare-care termeni, care să nu lase nici o îndoială; Considerând, în specie, că se constată din procesul-verbal al deciziunii că, mai înainte de a se începe desbaterile asupra apelului făcut de recurent, s'au cetit diferitele lucrări de instrucțiune din dosarul cauzei; Că intru cât raportul judecătorului nu poate fi considerat ca o lucrare de instrucțiune, rămâne în-vederat că acest raport nu a fost cetit, cum cere art. 204, 205 Pr. pen. și, prin urmare, lipsa îndeplinirii acestei formalități atrage nulitatea deciziunii; și de aceea, mijlocul de casare este întemeiat, etc.»⁽¹⁰⁾.

Inalta Curte a admis de curând aceeași soluție, în unire cu concluziile noastre, prin decizia No. 440 din 17 Mai 1900.

Această decizie va fi publicată în unul din numerele viitoare ale acestui ziar.

D. Alexandresco

MIȘCAREA ÎN MAGISTRATURĂ

D. D. Alexandresco, licențiat al facultății juridice din Paris, actual procuror general la Inalta curte de casă se numește consilier la aceeași Inaltă curte în locul decedatului Al. Degrea.

D. Grigore G. Lahovari, licențiat al facultății juridice din București, actual judecător la ocolul II, se numește judecător-sindic la tribunalul Ilfov în locul d-lui N. C. Filiti demisionat.

D. D. Emandi, licențiat al facultății juridice din Iași, actual judecător la ocolul I Iași, se numește procuror de secție la tribunalul Iași în locul vacant.

D. G. Alexandrescu, licențiat al facultății juridice din București, ajutor la judecătoria ocolului Focșani, se numește judecător la ocolul Olteju (Vâlcea) în locul d-lui St. I. Slovescu, demisionat.

D. Al. Pană, actual procuror de secție la trib. Dolj, se numește supleant la trib. Prahova în locul d-lui Al. Mișu, demisionat.

D. N. H. Zugrăvescu, actual supleant la trib. Argeș se numește substitut la trib. Vâlcea în locul d-lui I. Stanovici, demisionat.

D. I. H. Marinovici, licențiat al facultății juridice din București întrunind condițiunile art. 51 din legea judecătorilor de pace, se numește ajutor la judecătoria ocolului Roșiorii-de-Vede (Teleorman) în locul d-lui Tase Eliad, demisionat.

D. C. I. Ștefănescu, ajutor la judecătoria ocolului Coșula, (Botoșani) se numește substitut la tribunalul Vaslui în locul d-lui Aurel Varlam, demisionat.

D. C. Scorțeanu, fost judecător sindic, întrunind condițiunile art. 51, se numește judecător la ocolul II București în locul d-lui Gr. G. Lahovari, trecut în alt post.

D. Aristide Alexandrescu, actual judecător la trib. Ilfov se permută în aceeași calitate la trib. Prahova în locul d-lui N. C. Schina, care trece în locul ocupat de d. Aristide Alexandrescu.

D. Emil C. Lepădatu, actual judecător la ocolul Bahluț județul Iași se permută în aceeași calitate, după a sa cerere, la ocolul I Iași, în locul d-lui Dimitrie Emandi, trecut în alt post.

D. Lazăr Teodorescu, actual judecător la ocolul Săveni (Dorohoi) se permută în aceeași calitate, după a sa cerere, la ocolul Bahluț, (Iași), în locul d-lui E. Lepădatu, permutat.

D. I. Ibasca, doctor în drept de la facultatea din Bruxelles, fost judecător de tribunal, se numește judecător la ocolul Săveni în locul d-lui Lazăr Teodorescu, permutat.

D. Aurel Alexandrescu, fost judecător de ocol, se numește judecător la ocolul Cotmeana, Argeș, în locul d-lui N. I. Corivan.

D. G. Hirgot, actual ajutor la judecătoria ocolului Motru (Mehedinți) se numește procuror de secție la tribunalul Dolj în locul d-lui A. Pană, trecut în alt post.

D. G. I. Roșeanu, actual ajutor la judec. ocolului Amaradia (Dolj), se permută în aceeași calitate la judecătoria ocolului Motru în locul d-lui Hirgot.

D. T. Bombăcilă, licențiat al facultății juridice din Lausanne, se numește ajutor la jud. ocolului Amaradia în locul d-lui Roșeanu.

D. Pompiliu Vlădescu, actual ajutor la judecătoria ocolului Pitești, se numește supleant la tribunalul Argeș în locul d-lui Zugrăvescu trecut în alt post.

D. Mihail N. Oromalu, licențiat al facultății juridice din București, se numește ajutor la judecătoria ocolului II Pitești în locul d-lui Pompiliu Vlădescu.

D. Șcevola Zăgănescu, actual supleant la trib. Teleorman, se permută în aceeași calitate la trib. Tutova în locul d-lui Demetrian, care trece în locul ocupat de cel dintâi.

D. G. P. Rășcanu, licențiat al facultății juridice din Iași, se numește ajutor la judecătoria ocolului Coșula (Botoșani) în locul d-lui C. I. Ștefănescu, trecut în alt post.

D. G. Stoianovici, ajutor la judecătoria ocol. Pătârlagele (Buzău) în locul d-lui Cristea Minescu, destituit.

D. D. I. Ursianu, ajutor la judecătoria ocol. Focșani, în locul d-lui G. Alexandrescu, înaintat.

Numiri de Portărei

D. Sterian Macri, actual portărel la curtea de Apel din Galați, se numește cap de portărei la aceeași curte, în locul d-lui P. Dumitriu.

D. Al. Boicescu, licențiat al facultății juridice din București se numește portărel la curtea de apel din Galați în locul d-lui Macri.

D. G. I. Scărlătescu, actual portărel la tribunalul R.-Sărat, se numește cap de portărei la acelaș tribunal în locul d-lui N. Cristescu.

D. Aristid Hartular, licențiat al facultății juridice din București se numește portărel la tribunalul R.-Sărat, în locul d-lui G. I. Scărlătescu, înaintat.

D. C. Pioniceru, licențiat al facultății juridice din Iași, portărel la Curtea de apel din Iași, în locul d-lui Panait Botescu.

D. Al. Polychroniade, licențiat al facultății juridice din București se numește portărel la trib. Tecuci în locul d-lui P. Gafton, care nu s'a prezentat la post.

D. G. Drăghicescu, licențiat al facultății juridice din București, se numește portărel la tribunalul Putna în locul d-lui Th. Niculescu, care nu s'a prezentat la post.

⁽¹⁰⁾ Cas. rom. Bulet. S. II, anul 1895, p. 1040. Bulet. S. II, anul 1893, p. 1154.